

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/679/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814221754
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814221754.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa AB 1 B.V., registračné číslo 560 07 043, so sídlom Holandské kráľovstvo, Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077, v konaní zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o, so sídlom Trenčín, Piaristická č. 707/25, IČO 47234679 proti odporkyni C. R., štátnej občanke A. republiky, bytom G., C. XX/XX o zaplatenie 1033,19 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/74/2015-51 zo dňa 30. apríla 2015, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni sa náhrade trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, ktoré posúdil podľa § 526 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že z úverovej zmluvy č. 42111090395000, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1000,- eur s celkovou čiastkou splatnou vo výške 2053,92 eur, ročnou úrokovou sadzbou 38,04%, RPMN od 48,4% do 51,8%, priemernou hodnotou RPMN 46,35 eur, poplatkom za vedenie účtu 1,99 eur mal preukázané, že uvedenú zmluvu uzavrela odporkyňa so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. dňa 21.11.2012. Súčasťou zmluvy sú aj úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Z listu z 22.7.2014 mal súd preukázané, že pôvodný veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. uvedeným listom vyzýval odporkyňu k splateniu celého úveru vo výške 1033,19 eur, a to najneskôr do 15 dní od odoslania uvedenej výzvy. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplynulo, že odporkyňa čerpala úver dňa 22.11.2012 vo výške 1000,- eur, do omeškania sa dostala pri splatnosti 13. splátky dňa 15.12.2013, pričom posledné úhrady vykonala vo februári a v marci 2014, pričom dňa 22.7.2014 došlo zo strany pôvodného veriteľa k zosplateniu. Odporkyňa uhradila spolu 677,35 eur, podľa predpisu mala uhradiť spolu 1737,76 eur a dlh podľa uvedenej evidencie potom predstavuje 1060,41 eur. Z oznámenia z 19.11.2014 mal súd preukázané, že v uvedenom oznámení oznamovala Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o, odporkyni postúpenie pohľadávky Home Credit Slovakia, a.s. vznikutej z úverovej zmluvy z 21.11.2012 na navrhovateľa, a to na základe zmluvy z 12.9.2012. Ďalej bola odporkyňa vyzvaná k zaplateniu dlhu vo výške 1057,18 eur. K uvedenému listu bola ako príloha uvedená kópia plnej moci na oznámenie postúpenie pohľadávky od postupcu. Prípisom z 2.4.2015 súd vyzval zástupca navrhovateľa, aby v lehote 10 dní doručil súdu zmluvu o postúpení pohľadávok z 22.7.2014 uzavretú medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a navrhovateľom, vrátane prílohy, z ktorej bude zrejmé, že bola postúpená pohľadávka voči odporkyni a zaslal súdu ozrejmenie, prečo v predžalobnej výzve z 19.11.2014 bolo uvedené, že pohľadávka bola na navrhovateľa postúpená zmluvou z 12.9.2012 a na prípadné doloženie zmluvy z 12.9.2012. Zástupca navrhovateľa na uvedenú výzvu súdu do termínu pojednávania vo veci nereagoval. Po právnom posúdení uvedených skutočností súd návrh navrhovateľa

zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie bez toho, aby sa bližšie zaoberal opodstatnenosťou uplatneného nároku. Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že nadobudol pohľadávku voči odporkyni na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 22.7.2014, v oznámení o postúpení pohľadávky však oznamuje odporkyni, že nadobudol pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávky z 12.9.2012. Súd vyzýval zástupcu navrhovateľa na predloženie zmluvy o postúpení pohľadávky z 22.7.2014, prípadne zmluvy z 12.9.2012, za účelom zistenia dátumu postúpenia pohľadávky a predovšetkým posúdenia či predmetom postúpenia bola i pohľadávka z predmetnej úverovej zmluvy, pretože súdu je známe z úradnej činnosti, že navrhovateľ uvádza v návrhoch na začatie konania i taký dátum postúpenia pohľadávky, ktorý časovo predchádza samotnému uzavretiu úverovej zmluvy. Uvedené bolo dôležité i z hľadiska skúmania toho, či oznámenie o postúpení je dostatočne určité, zrozumiteľné a či údaje v ňom uvedené zodpovedajú skutočnosti ako sú uvedené v zmluve o postúpení pohľadávky, keďže v oznámení o postúpení pohľadávky bolo oznámené odporkyni, že navrhovateľ nadobudol pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávky z 12.9.2012, pričom navrhovateľ v návrhu tvrdil, že nadobudol pohľadávku voči odporkyni na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 22.7.2014. Čo sa týka oznámenia o postúpení pohľadávky v liste z 19.11.2014, ktoré oznámenie vykonal zástupca navrhovateľa ako splnomocnený zástupca pôvodného veriteľa, teda postupcu, na základe čoho by malo byť postúpenie preukázané, v tej súvislosti súd udáva, že uvedený následok platí len vo vzťahu k dlžníkovi, teda odporkyni. V tej súvislosti však súd poukazuje tiež na tú skutočnosť, že v plnomocenstve z 31.5.2014 pôvodný veriteľ splnomocnil advokátsku kanceláriu na konanie vo všetkých právnych a iných záležitostiach, z tohto plnomocenstva však nevyplýva, že by mala v danom prípade advokátska kancelária plnomocenstvo udelené aj na oznámenie o postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa voči odporkyni, pričom v oznámení o postúpení pohľadávky z 19.11.2014 je uvedené, že prílohou je kópia plnomocenstva na oznámenie postúpenia pohľadávky od postupcu, ktoré plnomocenstvo však navrhovateľ ani zástupca navrhovateľa v konaní súdu nepredložili a taktiež nezrejmlili, prečo v oznámení o postúpení pohľadávky z 19.11.2014 sa udáva, že pohľadávky postupcu vzniknuté z úverovej zmluvy z 21.11.2012 boli postúpené na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 12.9.2012 na navrhovateľa, pričom v návrhu vo veci samej uviedol, že k postúpeniu došlo na základe zmluvy o postúpení z 22.7.2014. V zmysle § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že ak postúpenie oznámi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení. Je pravdou, že odporkyňa postúpenie ako také nenamietala. Súd však vyzval zástupcu navrhovateľa na preukázanie postúpenia pohľadávky i z dôvodu, že navrhovateľ uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd v rámci poskytovanej súdnej ochrany spotrebiteľovi má oprávnenie skúmať i platnosť postúpenia pohľadávky, čo môže učiť len pri predložení samotnej zmluvy, teda písomného právneho úkonu. Súdu je známy rozsudok NS SR v obchodnej veci 4 Obo 210/01, ktorý však rieši primárne vzťah medzi podnikateľmi a podľa názoru súdu ako taký, nie je aplikovateľný aj na spotrebiteľský spor. V zmysle § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka, dodávateľ nesmie previesť práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa. Podľa tohto ustanovenia tak nesmie urobiť vtedy, ak by sa týmto prevodom zhoršila vymožiteľnosť alebo zabezpečenie pohľadávky. V zmysle uvedenej právnej úpravy by súd mohol v spotrebiteľskej veci označiť zmluvu o postúpení pohľadávky za neplatnú a rozpornú s citovaným ustanovením zákona, už i s ohľadom na to, že v prípade nárokov spotrebiteľa voči dodávateľovi či už zo zmluvy, alebo i z príslušenstva pohľadávky a trov konania by situovaním nového veriteľa v inom štáte sa zhoršila vymožiteľnosť jeho práva. Predmetom skúmania postúpenia je i to, či došlo k postúpeniu celej pohľadávky a celého príslušenstva, respektíve iba jej časti. Okrem toho z listinných dokladov vyplýva, že v deň uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok z 22.7.2014/ ako tvrdí navrhovateľ v návrhu/, zároveň v ten istý deň vyzýval pôvodný veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. odporkyňu listom z 22.7.2014 na splatenie celého čerpaného úveru, avšak v ňom nepoukazoval na postúpenie pohľadávky inému veriteľovi, pričom upozorňoval dlžníka i na možnosť exekučného konania. I uvedená skutočnosť vnáša nejasnosti ohľadom postúpenia pohľadávky, jej rozsahu, pretože týmto listom pôvodný veriteľ zároveň „zosplätňuje celý dlh“, a preto je významné posúdenie akú splatnú pohľadávku vôbec mohol pôvodný veriteľ na navrhovateľa postúpiť, t.j., či len neuhradené splátky úveru, alebo celý zosplätný úver, už i s poukazom na povinnosti veriteľa pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka dodržať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V konaní zo strany navrhovateľa potom podľa názoru súdu zostalo nepreukázané, či a kedy došlo k postúpeniu pohľadávky v akom rozsahu a či bolo odporkyni oznámené postúpenie pohľadávky správne. Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh navrhovateľa, pretože navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v spore ako nositeľa hmotnoprávneho vzťahu z úverového vzťahu, ktorý je predmetom konania. Samotným nárokom navrhovateľa sa preto súd ani nezaoberal. Rozhodnutie o náhrade trov konania účastníkov súd odôvodnil tým, že v konaní bola úspešná odporkyňa, trov konania si neuplatnila, tieto si uplatnil

iba navrhovateľ, ktorý bol však v konaní v celom rozsahu neúspešný, preto súd navrhovateľovi v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. K postúpeniu pohľadávky podľa § 524 až 530 Občianskeho zákonníka dochádza na základe písomnej zmluvy medzi veriteľom ako postupcom a treťou osobou ako postupníkom, pričom platnosť tejto zmluvy nie je podmienená súhlasom dlžníka. Ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní. Navrhovateľ v konaní preukázal, že odporkyni zaslal na adresu jej trvalého pobytu oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2014. O zaslaní oznámenia súdu predložil podací hárok, ktorý považuje za dostatočný dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia, že odporkyni bolo oznámenie doručené, resp. dostalo sa do sféry jej dispozície. Okrem toho toto oznámenie navrhovateľ pripojil k svojmu návrhu na začatie konania a odporkyňa sa s týmto hmotnoprávnym úkonom mohla oboznámiť najneskôr dňom, kedy jej súd doručil návrh na začatie konania navrhovateľa spolu s prílohami. Najneskôr dňom tohto doručenia je voči odporkyni nesporne účinný aj hmotnoprávny úkon - oznámenie o postúpení pohľadávky. Súd prvého stupňa teda na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, eventuálne nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Navrhovateľ uniesol tak bremeno tvrdenia, keď v návrhu tvrdil, že došlo k oznámeniu o postúpení pohľadávky a uniesol aj dôkazné bremeno predložením poštového podacieho hárku, lebo pri bežnom priebehu vecí je na mieste logický záver, že oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do sféry dispozície odporkyne. Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadрила.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. z dôvodov uplatnených v odvolaní navrhovateľa, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Prvostupňový súd založil svoje zamietavé rozhodnutie na závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa, ktorý nepreukázal, že mu pohľadávka veriteľa Home Credit Slovakia, a.s. proti odporkyni uplatňovaná v tomto konaní bola postúpená. Navrhovateľ takýto záver vo svojom odvolaní namietá s tým, že predložil oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky ako aj podací hárok, podľa ktorého toto oznámenie bolo odporkyni cestou pošty odoslané. Podľa neho v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní.

Aktívnu legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu navrhovateľovi ním uplatnené právo resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane navrhovateľa alebo pasívnej existenciou tvrdenej povinnosti na strane odporcu je imanentnou súčasťou súdneho konania /viď. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009/. Odvolací súd nerozporuje, že podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. V tomto prípade sa však preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky nedožadoval dlžník - odporkyňa ale konajúci súd za účelom overenia navrhovateľom tvrdenej aktívnej vecnej legitímácie. Táto jeho žiadosť bola navyše odôvodnená skutočnosťami zistenými z vykonaného dokazovania, ktoré mohli u konajúceho súdu prvého stupňa

dôvodne vyvolať pochybnosti o postúpení pohľadávky. Konkrétne, navrhovateľ v návrhu na začatie konania uvádza dátum uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky /22.7.2014/ v rozpore s dátumom uvedenom v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2014 /12.9.2012/. Okrem toho dátum uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky uvedený v oznámení predchádza dátumu uzatvorenia samotnej zmluvy o úvere, ktorá je právnym titulom uplatnenej pohľadávky /21.11.2012/. Za tohto stavu bolo úplne namieste, že konajúci súd prvého stupňa požadoval od navrhovateľa preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie predložením zmluvy o postúpení pohľadávky.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Odporkyňa bola v odvolacom konaní úspešná a má tak právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže sa však o náhrade trov konania rozhoduje len na návrh a odporkyňa takýto návrh nepodala, odvolací súd odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.